

2,76,14. 19. 92,35. R. GORR. 2,34,13. 83,7. 4,24,17. 38,27. fg. 6,90,13. VARĀH. BHU. S. 68,45. 86,73. KATHĀS. 58,30. 88,41. 104,160. BUĀG. P. 4,9,41. 5,10,1. 12,6. 10,71,15. MĀR. P. 18,44. 46. धनदस्य 78,18. 108,3. Häufig (aber nie in den Bomb. Ausgg.) शिविका geschrieben.

शिविकाल m. N. pr. eines Daitja HARIV. 189 nach der Lesart der neueren Ausg.

शिविर^१ n. 1) ein fürstliches Lager, Feldlager, Heerlager; ein Zelt in einem solchen Lager UśĀVAL. zu UNĀDIS. 1,54. AK. 2,8,2,1. TRIK. 2,8,2. H. 747. HALĀS. 2,297. MBu. 1,568. 7155. 3,662. 5,5175. 5178. 5180. 7614. fg. 6,2645. 2649. 7,673. 2485. 2494. विदुतानि च सर्वाणि शिविराणि समततः 9,1647. 14,1803. 2528. HARIV. 3000. 3479. 3826. 6738 (शिविरं ed. Calc.). R. 5,83,13. KĀM. NITIS. 19,6. ÇIÇ. 3,68. VENIS. 4,15. BHĀG. P. 1,7,34. 41. 4,18,31. 5,3,30. 7,7,6. 9,10,36. 13,21. PAÑKĀR. 1,7,54. 56. 2,2,89. masc. etwa so v. a. Bureau, Verwaltungslocal RĪĀ-TAR. 5,176. Wird häufig (aber nie in den Bomb. Ausgg.) शिविर geschrieben. — 2) eine Kornart ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — Vgl. शैल^०.

शिविरगिरि m. N. pr. eines Berges VARĀH. BHU. S. 14,6.

शिवीरथ m. = शिविका HAR. 138 (शिवीरथ gedr.).

शिव्य^० adj. etwa geil: भृशः AV. 7,90,2.

शिम^० शिम्पति Nebenform zu 1. शम्; s. daselbst unter 2) am Ende. Vgl. शिक् in शिक् u. s. w. neben शक्, शिप् neben शास्.

शिम m. vermuthlich so v. a. 1. शमितर. गात्राणि पर्वशस्ते शिमाः कृण्वन्तु शिम्पतः TS. 5,2,12,1. सिमाः v. l. in VS.

शिम f. Nebenform von 2. शमी Hülsenfrucht H. 1130.

शिमिका f. N. pr. einer Oertlichkeit RĪĀ-TAR. 6,183. 7,370.

शिमिदा f. N. pr. einer Unholdin: अथ रतंसि शिमिदा (०दाम् Pa-dap.) च सेधतम् AV. 4,23,4. ÇAT. BR. 7,4,1,27. — Vgl. शिमिदः.

शिमिदत्त^० adj. Bez. eines Windes TAITT. ĀR. 4,9,1.

शिमिविद्विप्, अ^० was bedeuten könnte Werke nicht anfeindend TAITT. ĀR. 1,9,3.

शिमिषीपद s. शमनीपद.

शिमो f. Nebenform von 1. शमी TS. 5,2,12,1. KĪTH. 10,6.

शिमिवत् (von शिमो) adj. wirksam, durchdringend, gewaltig NIN. 3,12,14,25. गाः RV. 1,84,16. (वज्रः) दिवो न त्वेषो रुवयः शिमिवान् 100,13. 10,8,2. कन्दस् 38,1. अर्क 1,141,13. सिन्धुर्न तोदः शिमिवो मृधायतः 2,25,3. ऋत 5,86,3. die Marut 8,20,3. Krieger 10,78,3. त्वेषमित्या समरणं शिमिवतोः 1,135,2.

शिमूडी f. ein best. Strauch RĪĀN. im ÇKDr.

शिम्व 1) m. a) Hülsenfrucht, Schote SUÇR. 1,190,6. fgg. वैदलिक 12. — b) Cassia Tora LIN. ÇABDĀ. im ÇKDr. — 2) f. छा Hülsenfrucht, Schote AK. 2,9,23 (mit स). H. 1130. HALĀS. 2,34. — Vgl. तुवरी^०, पृथु^०.

शिम्वल^० m. Schötchen (nach SĪ. Blüthe der Çālmali) RV. 3,53,22. eine best. Pflanze KAUC. 8.

शिम्वत adj. nach NAIGH. 3,6 so v. a. मुख. वंसग RV. 10,106,5.

शिम्वि f. 1) = शिम्व Hülsenfrucht, Schote H. 1131. MĀLATIM. 145,20. शिम्वी f. dass. ÇABDĀ. im ÇKDr. ०पृष सुÇR. 2,231,4. 340,16. 390,17. ०धान्य KARAKA 1,25 (शमीधान्य v. l.). VĀGBH. 6,17. RĪĀ-TAR. 1,211. — 2) शिम्व ein best. Gras, = एरका BHĀVPR. im ÇKDr. शिम्वी Pha-

seolus trilobus und Mucuna prurius Hook. RĪĀN. im ÇKDr. — Vgl. काक^०, कु^०, कोल^०.

शिम्विका 1) m. eine schwarze Varietät von Phaseolus Mungo (मुद्ग) LIN. H. 1173. — 2) f. छा Hülsenfrucht, Schote ÇABDĀ. im ÇKDr. — Vgl. कल^०, दीर्घ^०.

शिम्विपर्णिका f. Phaseolus trilobus RATNAM. im ÇKDr.

शिम्विपर्णी f. dass. ÇABDĀ. im ÇKDr.

शिम्यु^० m. N. pr. eines (feindlichen) Volkes RV. 7,18,5. शिम्यु Bez. von Feinden 1,100,13.

शिमूडी f. wohl nur fehlerhaft für शिमूडी: s. u. वत्स्य 3).

शिर (von 1. शर) nom. ag. am Ende eines comp. zerbrechend, hart mitnehmend KIR. 13,5.

शिर m. 1. = शिरस् Kopf UśĀVAL. zu UNĀDIS. 4,193. कृण्वन्तोऽप्युप-
एडानां कुमारणां तरस्विनाम् । निचकर्त शिरान्त्रैर्निर्नालेभ्य इव पङ्क-
जान् ॥ MBu. obend. PAÑKĀR. 3,2,18. 4,3. Verz. d. Oxf. H. 103,6,7
(Conj.). HARIV. 2683 ist ०शिरःप्रव्यात् zu lesen; die neuere Ausg. hat
eine ganz andere Lesart. Vgl. रुद्र^०, त्रि^०, मृग^०, वेद^०. — 2) die Wur-
zel von Piper longum H. an. 2,468 (mit स). MED. r. 92. Vgl. चटिका-
शिर, ०शिरस्. — 3) eine Art Birke (भूर्जपत्र) RATNAM. 236. — 4) = शय्या.
— 5) = श्रृंगर UNĀDIVR. im SĀMUKSHIPTAS. nach ÇKDr.

शिरःकपाल n. Schädel MBu. 14,2370. HARIV. 14839. SUÇR. 1,87,20. Verz. d. Oxf. H. 236,6,10. fg.

शिरःकपालिन् (von शिरःकपाल) adj. einen Schädel tragend JĀĀN. 3,243.

शिरःकम्प m. Kopfschütteln MBu. 3,16067 (pl.). RĪĀ-TAR. 5,363. सशि-
रःकम्पम् adv. MĀKĀ. 63,12. Verz. d. Oxf. H. 142,6,6 v. u.

शिरःकम्पिन् adj. mit dem Kopfe zitternd Spr. (II) 2110.

शिरःकर्ण n. sg. Kopf und Ohr KAUC. in Ind. St. 5,264.

शिरःकृत्तन n. das Kopfabschlagen Spr. (II) 2643.

शिरःक्रिया f. das Darstellen —, Vorführen eines Kopfes: मायाराम^०
R. GORR. 1,4,104.

शिरःपट्ट m. Kopfbinde PAÑKĀR. 4,3,68 (०पट्टे zu lesen).

शिरःपाक m. eine best. Kopfkrankheit ÇĀRĀṆG. SĀM. 1,7,85.

शिरःपीठ n. Nacken H. Ç. 122. — Vgl. शिरोधरा, शिरोधि.

शिरःप्रदान n. das Hingeben des Kopfes, — des Lebens Verz. d. Oxf.
H. 256,6,12.

शिरःफल m. Kokosnussbaum TRIK. 2,4,40.

शिरज (शिर = शिरस् + ञ) m. Kopshaar ÇABDĀ. im ÇKDr. — Vgl.
शिरोरुक्.

शिरःप्रक्षेद (शिरस् + क्षेद्) m. das Kopfabschlagen, Kopfabreißen ÇIÇ.
2,66. KATHĀS. 51,77. PAÑKĀT. ed. orn. 42,25 (शिरःप्रक्षेदम् zu lesen). राम^०
RAGH. 12,74.

शिरःप्रक्षेदन n. dass. विवुधरिपु^० Verz. d. Oxf. H. 64,6,40; vgl. शिर-
सप्रक्षेदनम् Spr. (II) 3312.

शिरःशिल (शिरस् + शिला) n. N. pr. einer Festung RĪĀ-TAR. 8,2493.

शिरःशूल n. heftiger Kopfschmerz SUÇR. 4,117,5. 156,14. KATHĀS. 13,
155. DUŚTAS. 78,6. ०विनाशन GĀRUPA-P. 188 im ÇKDr.

शिरःशेष adj. von dem nur der Kopf übrig blieb, m. Bez. Rāhu's Spr.
(II) 1126.